

Carta dels fills als pares

No em donis tot el que et demano.

De vegades només demano per veure fins on puc arribar.

No em cridis.

Et respecto menys quan ho fas i m'ensenyes a cridar a mi també i no ho vull fer.

No em donis sempre ordres.

Si en lloc d'ordres, de vegades... em demanessis les coses, jo ho faria més ràpid i de gust.

Compleix les promeses, bones o dolentes.

Si em promets un premi dóna-me'l; però també si és un càstig.

No em comparis amb ningú, especialment amb el meu germà o germana.

Si tu em fas sentir millor que els altres, algú patirà. I si em fas sentir pitjor que els altres, seré jo el que patirà.

No canviïs d'opinió tant sovint sobre el que he de fer.

Decideix i manté aquesta decisió.

Deixa'm valer-me per mi mateix.

Si tu ho fas tot per mi, jo mai no podré aprendre.

No diguis mentides davant meu, ni em demanis que jo en digui per tu.

Em fas sentir malament i perdre la confiança en el que dius.

Quan faig alguna cosa dolenta, no m'exigeixis que et digui perquè l'he feta.

De vegades ni jo mateix ho sé.

Quan estiguis equivocacat en alguna cosa accepta-ho.

Així creixerà l'opinió que tinc de tu i així m'ajudaràs a admetre també les meves equivocacions.

Tracta'm amb la mateixa amabilitat i cordialitat amb què tractes els teus amics.

Que siguem família no vol dir que no puguem ser amics també.

No em diguis que faci una cosa si tu no la fas.

Jo aprendré sempre el que tu facis, encara que tu no ho diguis. Però mai faré el que diguis i no facis.

Quan t'expliqui un problema meu, no em diguis "No! No tinc temps per tonteries!" o "Això no té importància".

Tracta de comprendre'm i ajuda'm.

I estima'm. I digues-m'ho.

A mi m'agrada sentir-ho dir, encara que tu no creguis necessari dir-m'ho.

